

Sandhed, Kundskab, Dyd og Tro forenet.

Nummer 8	15. April 1911	60. Aargang

Sand Filosofi.

Vor Tid gjør sig i Særdeleshed bemærket ved sin Kundskab og ved sin frie Tanke; derfor er det nu mere end nogensinde tidligere nødvendigt at lytte til Apostlen Paulus' Formaning til Colossenserne: „Ser til, at ikke Nogen gjør eder til Rov ved verdslig Visdom og tomt Bedrageri, efter Menneskers Sætninger, efter Verdens Børnelærdom, og ikke efter Kristus."

Apostlen sigtede hermed specielt til Gnostikernes Vranglære, der paa den Tid blev anset for Filosofiens Kjærne. Ifølge denne er der et Svælg mellem Gud og Mennesker, over hvilket man kun kan komme ved en Serie af guddommelige Udstrømninger, hver følgende lidt ringere end sin Forgænger, men alle tilsammen udgjørende en Stige, ved Hjælp af hvilken Ophøjelsen kan naas. Endvidere var i denne Filosofi, der af Apostlen kaldes „tomt Bedrag", det materielle Univers fremstillet som det Ondes Sæde, hvorfor Mennesket for at frelses maatte i Overensstemmelse med et System hengive sig til ubarmhjertig Selvforsagelse for derved at undgaa Materialismens onde Indflydelse; men i Overensstemmelse med et andet System kunde Mennesket ganske hengive sig til fuld Nydelse og Tilfredsstillelse af enhver Lyst og Tilbøjelighed, indtil, som de mente, Lysterne bleve dræbte og det Onde ikke længere kunde friste dem. Saadanne vare Lærdommene i Apostlernes Dage, og denne Aand sneg sig sagte ind i de kristne Menigheder i Lilleasien og andre Steder.

Den Filosofi beredte Jordsmonnet for de mange Vildfarelser, der senere modnedes til det saa frygtelige Frafald, som Apostlerne forudsagde. Dette var Grunden til Paulus' Advarsel imod de falske saakaldte Filosofer, som lagde større Vægt paa „Menneskers Sætninger efter Verdens Børnelærdom" end paa Jesu Kristi Lærdomme.

Denne Advarsel er det af større Betydning at lytte til i vor Tid end nogen Tid før; thi som Følge af den almindelige Udbredelse af Kundskab, der ganske naturligt kun ufuldkomment forstaas af den store Masse, sætter Folket Filosofi saa højt, at det næsten grændser til Overtro. Der findes kun faa Mennesker, som ere istand til at skjelne mellem falsk og sand Filosofi; naar Noget kun bærer en fremragende Mands Navn, ere mange villige til at antage det, uanset hvor absurd det end maa være. Hvis f. Ex. Edison, for at benægte et Liv efter dette, siger: „En Mands Intelligens er en samlet Intelligens af de utallige Celler, hvoraf han er dannet, ligesom et Samfunds Intelligens staar i Forhold til de Mænd og Kvinder, som udgjøre Samfundet; hvis man skjærer sin Haand, saa bløder den, og derved tabes Celler, og dette betyder det samme for Individet, som hvis Samfundet taber sine Medlemmer ved et Ulykkestilfælde", saa ere Mange villige til at bifalde en saadan Udtalelse uden et Øjeblik at overtænke det absurde deri. At antage, at Tabet af en Finger vil forringe en Mands Intelligens, og at Tabet af en Arm vil gjøre Forringelsen forholdsvis større, er simpelthen at antage Noget uden i mindste Maade at overveje det. Fremdeles, dersom Dr. Briggs fortæller saadanne Mennesker, at Bibelen er en Samling af Myter og Historier, saa ville de tro det uden at tænke videre derover, og hvis Nogen, som har et berømt Navn, fortæller dem, at Mennesket er en Fætter til Aben, saa ville de ogsaa tro og antage det. Det bliver jo kaldt Filosofi, og Filosofi maa ikke betvivles.

Netop i disse Dage har Filosofien stillet sig i Opposition til Skriftens Lærdomme om Guds Personlighed, Skabelsen, Aabenbaring og Forsoningen etc. Dette fremgaar af en Forelæsning, som Prof. William James fornylig holdt i Manchester College, Oxford; han udtalte nemlig: „Den største Hindring for Kristendommens Udbredelse i Indien er den barnagtige Forklaring og Lære om Skabelsen", og han tilføjede: „De fleste Medlemmer i denne Forsamling ere rede til at slutte sig til Hinduismen i den Sag." Han foretrak altsaa Hinduernes Opfattelse af Skabelsen fremfor Skriftens Lære desangaaende. Endvidere fortalte han sine Tilhørere, at de iblandt dem, som vare Sexagenarians (60 Aar gamle), selv havde iagttaget saadanne Forandringer i Livet, at Tanken om en forsvunden Generation syntes dem saa fremmed, som om den var en forskjellig Race af Mennesker. Det theologiske Maskineri, der talte saa levende til vore Forfædre om den begrændsede Verden med sin Skabelse af Intet, sin lovformelige Morallære, sin Død og endelige

Dom, Læren om en Gud som et aandeligt Væsen og en moralsk og intelligent Guvernør lyder nu for de fleste af os som en fremmed, ja som en barbarisk Religion."

Det er paa saadanne Stene, at vore moderne Filosofer søge at faa Menneskets Tro til at strande; de søge at bevise, at den hellige Skrifts Lærdomme ere ligesaa værdiløse, som de gamle Grækeres og de haarde Vikingers vare; vi have ved Udviklingens Proces naaet en højere Grad af Intelligens og Religion end den, som Gud ved Aabenbaring gav til Mennesket fordum. I Aarhundreder har Skriften været Kristendommens og Civilisationens Grundvold; men nu faa vi at vide, at Grundvolden er upaalidelig og maa erstattes med en ny. Lad Ingen bedrages! Den Slags Filosofi vil netop helt ødelægge baade Kristendom og Civilisation.

De Sidste-Dages Hellige have en særlig Mission i vor Tidsalder, den nemlig at være specielle Vidner for den hellige Skrift. Profeten Joseph kom, og hans Budskab lyder, ligesom det af Engelen i Aabenbareren Johannes' Syn, stærkt og tydeligt: „Frygt Gud og giver ham Ære". Ikke den Gud, som de forskjellige græske Filosofer fremstillede, men „ham, som har skabt Himmelen, Jorden, Havet og Vandenes Kilder". Det er den Gud, som vi finde fremstillet i første Mosebog; den Gud, som kaldte Verdener ind i Tilværelsen og organiserede dem, og som skabte Mennesket i sin egen Lignelse; den Gud, som omgikkes Menneskene og aabenbarede sig for dem; den Gud, som gjorde Israel til et udvalgt Folk, og som gav sig selv tilkjende i Kjødet og leder Verden ifølge de Planer, som vare lagte fra Evighed af. Profeten Josephs Budskab til Verden var, at dette er den Gud, den eneste, som vi skulle tilbede og dyrke og ingen anden.

Mormons Bog stadfæster de gamle Skrifter og forsvarer dem overfor vor Tids moderne og ødelæggende Kritik. Den bekræfter, at Mose Lov var indgravet paa Stentavlerne og var vel kjendt iblandt Folket paa den Tid, da Lehi forlod Jerusalem, 600 Aar før Kristus, ligesom de gamle Profeters hellige Optegnelser ogsaa vare kjendte. Skal man derimod tro, hvad den saakaldte „højere Kritik" paastaar, saa blev Mose Lov ikke forfattet i sin nuværende Form førend mellem 525 og 425 før Kristus. Mormons Bog modbeviser denne Paastand og bliver derved „et nyt Vidne for Gud" i vor Tid, hvor et saadant Vidne er saa højlig nødvendigt.

De Sidste-Dages Hellige have en saadan speciel Mission i denne Vantroens og Overtroens Guldalder; de proklamere, at Gud er den samme i Dag som i fordums Tid, at Jesus lever og i Sandhed er Verdens Forløser, og at Aabenbaringens Lys igjen oplyser Helligdommen, som Guldlamperne oplyste Salomons Tempel. De have derfor saa meget større Grund til at vogte sig for at vildledes ved falsk Filosofi og derved tabe Lyset.

Filosofi foruden Aabenbaring leder ikke til Sandhed. Det er Filosofiens Opgave at forklare Universets Existens ved at anvende fornuftige Argumenter, men dette har hidtil vist sig umuligt. Filosoferne af een Skole øde megen Tid med at udvikle det absurde ved alle de øvrige Skolers Opfattelse af det samme Emne. Og Striden fortsættes paa denne Maade ved, at een Skole bekæmper en anden. Intet Under derfor, at Paulus, som selv var en Discipel af den store Gamaliel, udtalte, at det var et frugtesløst Forsøg; intet Under derfor, at han søgte Sandhed ved Aabenbaring. Han spørger: „Har Gud ikke gjort denne Verdens Visdom til Daarlighed?" Filosofi uden Aabenbaring forsøger det, som er umuligt. Den kan ligesaa gjerne forsøge at gjøre Cirklen firkantet eller konstruere en Maskine, som vedbliver at virke ved egen Kraft; den kan ligesaa gjerne søge efter Kilden til evig Ungdom eller klarlægge Betydningen af den gaadefulde Sphinx. Der findes Noget, der er større og højere end menneskelig Forstaaelse, og dette kan umulig naas uden guddommelig Aabenbaring. Vore Kundskaber ere meget begrændsede, og vor Evne til at fatte og begribe er endnu, som naar vi se gjennem et dunkelt Glas. Et lille Barn kan ligesaa let forsøge at udgranske Mysteriet vedrørende dets egen Tilblivelse og Omgivelser uden Forældres Undervisning, som en svag Dødelig kan udfolde Universets Mysterier uden Guds Aabenbaring desangaaende. Man kan godt kalde det Filosofi, men det er kun Daarskab.

Netop nu er Evolutions-Theorien (Udvikling og Forvandling) paa Moden; hvor længe den vil vedblive at være det, kjende vi ikke, men for Øjeblikket indtager den omtrent den samme Plads som Damernes Pynt. Den plejer at fremstille Mennesket som en direkte Efterkommer af Aben, men til Dato savnes Beviset for denne Fremstillings Rigtighed. Nyere Studier have nu bragt det til, at Aben og Mennesket begge udspringe fra en fælles Rod, men at een Gren af Familien har udviklet sig til Aber og en anden til det nu existerende Menneske.

Det forekommer os, at hvis der virkelig er nogen Sandhed deri, maatte Historien have nævnet noget derom. Historien burde kunne vise, at Mennesket nu staar saa mange Gange højere i Intelligens, end det stod for 100 eller 1000 Aar, ja for 4000 Aar siden. Historien burde kunne vise, at Mennesket for et Tusind Aar siden var sine dyriske Forfædre mere lig, end det er i Dag; men giver den blot en Antydning af, at dette var Tilfældet? Nej. Men Historiens virkelige Vidnesbyrd kan dog ikke modsiges.

I det 17. Aarhundrede finde vi en Galelio og en Newton; det 16. gav os Luther og Shakespeare. Det 1. Aarhundrede gav os Paulus, hvis Indflydelse kan spores over hele Verden i Dag. Fire Hundrede Aar før Kristus havde Verden en Socrates og en Plato. Et Tusind Aar før Kristus skrev David sine uforlignelige Salmer, og Salomon

forfattede sine uovertrufne Ordsprog. Mose Lov er enestaaende. Kineserne havde deres Confucius for 2,400 Aar siden, og langt tilbage i den graa Oldtid finde vi en Lycurgus og en Homer hos Grækerne; før den Tid var der en ægyptisk Civilisation, som endnu i vor Tid beundres af Verden. Men hvor langt vi end gaa tilbage i Tiden, saa giver Historien os ikke nogen Støtte for den Theori, at Mennesket gradvis er udviklet fra Dyreriget. Med Hensyn til Ægypten og Ægypternes Oplysning og Dannelse i den fjærne Oldtid siger Clemens af Alexandria: „I det Land dyrker ethvert Individ en forskjellig Gren af Filosofi, et Arrangement, som hovedsagelig vedrører deres hellige Ceremonier. I deres Processioner indtage Sangerne den første Plads og holde i deres Hænder et Musikinstrument. Sangerne maa lære to af Hermes' Bøger; den ene indeholder Hymner, helliget Guderne; den anden indeholder Regler, hvorefter Kongerne skulle regjere. Derefter følger Horoscoperne (Stjernetydere) med en Klokke og en Palmegren i Hænderne, hvilke ere Astrologiens Symboler. En Horoscop maa være fuldkommen inde i de fire Bøger af Hermes, som omhandle den astrologiske Videnskab. Den ene af disse Bøger forklarer Fixstjernernes indbyrdes Stilling, den anden Solens og Maanens Faser og de andre to Planeternes Tilsynekomst og Forsvinden. Dernæst kommer Hierogramatikerne eller de hellige Skrivere, med to Pennefjedre paa Hovedet og en Bog og en Lineal i Hænderne, hvortil ogsaa hører et Skriveinstrument samt Skrivevædske og et Rør. De maa være fuldkommen kjendte med Hieroglypher (Billedskrift) og med de Grene af Videnskab, der henhøre til Cosmografi, Geografi og Astromi, navnlig Lovene, der vedrøre Sol, Maane og de fem Planeter. De maa ogsaa være vel bekjendte med Ægyptens territoriale Divisioner, med Nilflodens Løb, med Templernes Udstyr og alle hellige og indviede Steder. Dernæst følger i Processionen Stolisterne, som bære en firsidig Maalestok som Retfærdighedens Emblem og Drikkeofrets Kop. Stolistens Embede er mangeartet; han har saaledes Tilsyn med Ungdommens Undervisning saavelsom med Ofringerne, den første Frugt, Valg af Kvæg, Hymner, Bønner, religiøs Pomp og Pragt, Fester og Optog. Reglerne herfor indeholdes i 10 Bøger. Efter denne betydningsfulde Funktionær følger En, som kaldes Profet, og som ved sit Bryst fremviser en Vandkrukke, der er et Symbol paa en Guddom, maaske den hellige Natur af Nilfloden, og i hans Følge er der Mænd, som bære opskaarne Brødstykker. Der findes 42 Hermes Bøger, og det var en absolut Betingelse for en Embedsmand hos Ægypterne, at han skulde have grundigt Kjendskab til alle disse."

De nævnte Citater fra Alexandrian Clemens vise, hvor udstrakt og indviklet Ægypternes Civilisation var selv i den fjerneste Oldtid, og de vise tillige tydeligt, at Datidens Mennesker hverken fysisk eller mentalt

vare mindre intelligente end Mennesket i vor Tid. Erkebiskop Whately siger i sit Svar til Evolutionisterne i hans Tid, at der ikke findes det ringeste Bevis for, at noget uciviliseret Folk havde civiliseret sig selv ved nogen nedarvet Kraft, uden Hjælp fra Nogen udenfor dem selv. Dette mægtige Argument staar endnu uimodsagt og det kan ikke modsiges. Menneskets Oprindelse, som den fremstilles ved guddommelig Aabenbaring i hellige Skrifter, er fuldtud bekræftet ved Historien, og alene denne Bekræftelse udgjør „sand Filosofi".

»Deseret News«.

Foranstaaende Artikel fortjener alle vore Læseres Opmærksomhed, da den vedrører et meget kildent Spørgsmaal angaaende Menneskeslægten. Tidens Tilbøjelighed til kun at tro det, som den kan føle, se, høre eller smage, har grebet saaledes om sig, at saakaldte intelligente og frisindede Mennesker anse det under deres Værdighed at antage noget for sandt eller sandsynligt, undtagen de selv kunne forstaa det og gjøre det forstaaeligt for Andre. At henføre til det jødiske Gamle Testamente og de første Kristnes Ny Testamente anses af Mange for en religiøs Svaghed og Overtro og betragtes som ensbetydende med en Kapitulation af Manddom og Intelligens. Men hvor bør saadanne Individer ikke betvivle deres egen Viden, naar der ligesaa ofte, som deres Hjerte slaar, findes Spørgsmaal, som de ikke kunne besvare; naar vort hele Jordlivs Baggrund er et eneste mægtigt Firmament, oversaaet med „Hvad? — Hvem? — og Hvorfor?" — hvoraf hvert enkelt er en Gaade, hvis Løsning ikke kommer til os, saa længe vi ere her til Huse. Burde vi skamme os ved at sige: „Jeg veed det ikke" overfor Ting, vi ikke forstaa? Paadrage vi os ikke et stort Ansvar ved at fremstille os som Vejledere for Blinde, naar vi selv delvis eller helt mangle Synet? Risikere vi ikke, at vi alle styrte i Graven?

Ved at nægte Antagelsen af Alt, hvad vi ikke selv have set, hørt eller erfaret, ville vi gjøre vor Verden meget lille, og den guddommelige Spire af Tro, Haab og Kjærlighed vil ikke faa Anledning til at udføre sin velsignede Mission blandt Menneskenes Børn. Af hvor stor Betydning blive derfor ikke sande Principper og korrekte Begreber for den menneskelige Familie! Den saakaldte orthodoxe Lære om Skabelsen, som vi have lært i Skolen, er, at Gud skabte Jorden af Intet, Manden af en Klump Ler og Kvinden af et Ribben; men nu kommer den „højere Kritik" og Evolutionisten og siger, at først skabte Gud Aben, og af Aben udviklede han Manden. Herom siger Humoristen Pickring: „Jeg er vel tilfreds med denne Meddelelse; thi jeg mærker daglig, at der er mange Mennesker, som ikke mangle mere i at være et sandt Duplikat af deres Stamfader end netop Halen".

Vi som Sidste-Dages Hellige bør holde os borte fra alle disse filo-

sofiske Misvisninger; thi vi have Aabenbaringens klare Kildevæld at øse af og behøve derfor ikke at omtumles af ethvert Lærdomsvejr. Vi veed, at vi regne os ikke mere i Slægt med Aben end med Porthunden eller vor Rideheſt; men vi kalde ham vor Fader, som er Ophav til Alt baade i Himlen og paa Jorden, og hvis Billede vi bære. Vi ere hans Børn og ville blive hans Arvinger til Lysets og Sandhedens udstrakte Rige.

Lader os derfor lægge os Apostelen Pauli Formaning paa Hjerte: „Ser til, at ikke Nogen gjør eder til Rov ved verdslig Visdom og tomt Bedrageri, efter Menneskers Sætninger, efter Verdens Børnelærdom, og ikke efter Kristus."

Erindre ogsaa Pauli Ord til Korinthierne: „Men os aabenbarede Gud det formedelst sin Aand; thi Aanden ransager alle Ting, ogsaa Guds Dybheder."

„Hvilket Menneske veed det, der er i Mennesket, uden Menneskets Aand, som er i ham? Saa veed og Ingen det, som er i Gud uden Guds Aand."

Hvordan kan man vente, at Filosofen skal tale og skrive ved Guds Aand, naar han selv benægter Guds Existens? Red.

Frankrig affolkes. Resultaterne af den seneste franske Folketælling have ikke formindsket de franske Patrioters Betænkeligheder. Frankrig, der i 1851 i Indbyggerantal var Europas næststørste Nation, er nu sunket til at være den syvende i Rækken og vil efter al Sandsynlighed i det kommende Tiaar yderligere blive overfløjet af Italien. Bekymringerne, som denne Udvikling fremkalder i Paris, finde deres Ekko i et af den Deputerede Driant i Kamret stillet Forslag, hvorefter der ved en Række Statsstillingers Besættelse skal gives de Ansøgere Fortrin, der optræde som Fædre til mindst tre Børn. I Forbindelse med dette Forslag offentliggjøres en Del Familiestatistik; herefter har Frankrig for Tiden godt 11 Mill. Familier; af disse have nærved 2 Mill. Ægtepar ingen Børn og 3 Mill. kun eet Barn. Det er forholdsvis meget faa Ægtepar, der have mere end to Børn, exempelvis kun 565,768 Ægtepar, der have fem Børn.

Hvis du vil leve lykkelig, det være først betænket,
At byde Andre din Foragt, og selv at blive krænket.
Lyksalig ej og stor du er, hvis Pøblen ikke dig beler.

Naar En vil trættes med dig om din Frak,
Saa giv ham Kappen med og dertil Tak.

Lørdag den 15. April 1911.

Den engelske Bibels 300 Aars Jubilæum.

—

England fejrer i denne Tid 300-Aaret for Offentliggjørelsen af den første fuldstændige engelske Bibel. Det er et betydningsfuldt Jubilæum for et Folk, for hvilket Bibelen igjennem Aarhundreder har spillet en afgjørende Rolle, og som har bidraget mere end noget andet til at udbrede „Bøgernes Bog" over hele Jordkloden.

Den engelske Bibels Historie er skrevet med Blod. Som overalt i protestantiske Lande er den knyttet til Reformationens Historie; men i England maatte Reformatorerne mere end noget andet Steds sætte Livet ind i Kampen for denne Sag. Ved Themsens Bred, tæt ved Charing Cross og ved det stolteste Tempel for Tankens og Talens Frihed, den engelske Parlamentsbygning, staar en Statue for den stakkels Lærde William Tyndale, hvem den første nogenlunde omfattende engelske Bibeloversættelse skyldes, men som maatte bøde for den med Livet. Før ham havde allerede Reformatoren Wycliff gjort et Forsøg paa at oversætte Bibelen paa Engelsk, og af denne saakaldte „Wycliffske Bibel" (fra 1382) skal der endnu findes ca. 30 Exemplarer i Storbritannien; men i hans egen Tid var Brugen af den overalt forbudt af Kirken. Og først med den begyndende Løsrivelse fra Rom kom desuden her som andet Steds en virkelig Trang hos den større Almenhed til personlig Tilegnelse af den hellige Skrift.

Tyndale, der var født i 1484 i Gloucestershire og havde studeret i Oxford og Cambridge, begyndte sin Bibeloversættelse i 1523; han saa' sig snart nødt til at drage til Tyskland og slog sig ned i Køln, hvor de første Ark af det Nye Testamente paa Engelsk blev trykt. Men da Myndighederne i Byen fik Nys herom, forbød de Trykningen, og Tyndale flygtede opad Rhinen til Worms. I de følgende Aar offentliggjorde han derpaa Oversættelsen af hele det Nye og Dele af det Gamle Testamente; men da han i 1536 opholdt sig i Antwerpen, blev han greben af Inkvisitionens Haandlangere og led Døden paa Baalet.

Hans Værk levede derimod gjennem de paafølgende Slægtled, blev Grundlaget og Forbilledet for de paafølgende Bibeloversættelser og kom til at danne Kjærnen i den af Kong Jacob I foranledigede Bibeludgave — den, hvis Jubilæum nu højtideligholdes.

Tyndales Bibeloversættelse var i Modsætning til de foregaaende udarbejdet efter den græske Originaltekst og ikke efter den latinske Vulgata; den bærer, som rimeligt er, Spor af Paavirkning af Luthers kjærnefulde og folkelige Udtryksmaade. Den Periode, som fulgte efter

hans Død, blev en meget stormfuld Tid for England; Reformation og Modreformation afløste hinanden, og et Bibelord, brugt paa urette Tid og Sted, kunde mangen Gang bringe det stolteste Hoved paa Blokken. Efter Tyndales fulgte hans tidligere Medhjælper Coverdales Oversættelse og derpaa i 1539 den saakaldte „Store Bibel", som var den første, der blev autoriseret til Brug i Kirkerne; den var for største Delen udarbejdet af Coverdale, men skyldtes Erkebiskop Cramners og Thomas Cromwells Initiativ sin Tilblivelse. Cromwell blev henrettet Aaret efter paa Kong Henriks og Ærkebiskop Cramners samt paa Dronning Maries Befaling. Oxford-Præsten, der stod i Forbindelse med Calvin, udarbejdede saa i 1560 den saakaldte „Geneva-Bibel", som i 1568 efterfulgtes af „Bishops Bible". Alle disse Oversættelser forelaa altsaa, da Kong Jakob I i 1604 indkaldte Konferencen i Hampton Court og der udnævnte en Kommission paa 54 lærde Mænd, som delt i 6 Afdelinger skulde besørge en fuldstændig Bibeloversættelse. I 1611 var det store Værk fuldendt, og bortset fra en ret uvæsentlig Revision i 1884 har Kong Jakobs Bibel siden da været det engelske Folks Bibel.

British Museum fejrer Jubilæet ved en Udstilling af sine rige Skatte af historiske Bibler i det saakaldte Kings Library. Der ses ikke alene Exemplarer af alle de ovennævnte Udgaver, men ogsaa af saadanne i en Række fremmede Sprog — f. Ex. det Exemplar af Luthers Nye Testamente, trykt i 1522 i Wittenberg, som Tyndale delvis benyttede til sin Oversættelse, en græsk Udgave af det Nye Testamente med vedføjet latinsk Oversættelse af Erasmus og Lendisfarn-Evangelierne fra ca. Aar 700, en ualmindelig pragtfuld Prøve paa den daværende angelsachsiske Skrivekunst. Ogsaa ved mange af Biblerne fra det 16. og 17. Aarhundrede maa man beundre den rige Illustrationskunst med Vignetter, Allegorier og Kort i kraftige Træsnit. Man faar, skriver en Korrespondent til „Køln. Zeit.", ved at se dem en Følelse af, hvor nær de har staaet den Tids Mennesker, selv om man næppe helt formaar at fatte den Rolle, som Bibelen har spillet i England i disse to Aarhundreder. Alt i denne Bog var Virkelighed, man tog hvert Ord i den bogstaveligt; der krævedes blind Tro paa dens Opgivelser, ikke alene i religiøs Henseende, men ogsaa angaaende Geografi, Zoologi, Anatomi osv. Bibelen fulgte Puretanerne i Slaget og da de af religiøse Grunde udvandrede til deres nye Hjem hinsides Atlanterhavet.

Og konsekvente, som Englænderne ere, have de oversvømmet Verden med Bibler, saa langt deres Indflydelse har kunnet række. Det britiske Bibelselskab har saaledes siden sin Oprettelse i 1804 ladet trykke over 200 Millioner Bibler paa 409 forskjellige Sprog.

I Selskabets Hus i Queen Victoria Street er der aabnet en Udstilling af alle disse forskjellige Udgaver, og paa dets Vegne har en

Deputation med Bestyrelsens Formand, Markis'en af Northampton, haft Audiens hos Georg V for at overrække ham en Jubilæumsbibel. Ogsaa paa anden Maade er Jubilæet bleven højtideligholdt, bl. a. i Søndags i Prædikenerne i alle Landes protestantiske Kirker.

Ogsaa her i Norden er der sørget for, at Bibelen kan findes i ethvert Hjem; den er forholdsvis den billigste Bog i Verden. Det første Bibelselskab i Danmark blev stiftet 1814, i Norge 1815 og i Sverige 1816, og disse Selskabers Virksomhed har været baade omfattende og velsignelsesrig.

Kun er det at beklage, at der findes saa mange Oversættelser, der i større eller mindre Grad afvige i Ord og derved i Mening. De Sidste-Dages Hellige holde ufravigelig fast ved den danske Oversættelse, som er foretaget fra Kong Jakobs engelske Oversættelse; men den er nu snart ikke mere at faa i Handelen hverken i Danmark eller Norge.

Missionsnyheder.

Ankomst. Onsdag den 12. April ankom følgende Ældster fra Zion for at virke i den skandinaviske Mission: Ether Frederiksen fra Sanford, Colorado; Christian Dausel fra Elsionore og Wyman Nielsen fra Salt Lake City, Utah.

Afløsning. Ældste Peter Martin Petersen er hæderlig afløst efter et godt udført Missionsarbejde i Aarhus Konference. Han forlod Aarhus den 7. April og afsejlede med Dampskibet Zeeland den 11. s. M. for videre at fortsætte Rejsen til sit Hjem i Preston, Nevada.

En vellykket illustreret Foredragsturnee. Præs. Andrew Jenson foretog fornylig en 3 Ugers Rejse i Jylland, hvor han med Lysbilleder og Foredrag forsøgte at gjøre Folk bekjendt med Mormonismen i Lære og i Praxis. Hensigten hermed var at danne en Modvægt mod alt Avisskriveri og alle falske Fremstillinger af Forholdene i Utah og Mormonfolkets Motiver. I efterfølgende Byer holdt han Foredrag: Frederikshavn, Sæby, Hals, Aalborg, Ribe, Randers, Mariager, Aarhus, Skanderborg, Horsens, Fredericia og Kolding. I fire af de nævnte Byer havde han tidligere holdt lignende Foredrag, men i de øvrige otte var det første Gang, han havde Lejlighed til at fremviste Billederne. Overalt havde han fuldt Hus, fra 100—600 Tilhørere. Indremissionens Tilhængere gjorde, hvad de kunde for at hindre Møderne og skræmme Folk bort fra dem; men det synes, som det snarere havde den modsatte Virkning. Saaledes i Hals, hvor en af Indremissionens Venner paatog sig det besværlige Arbejde at gaa fra Dør til Dør for at advare mod

at deltage i Mødet, og dog var Huset fuldt af et nysgjerrigt og interesseret Publikum. I Horsens var der ikke alene en stor Tilhørerkreds, men ogsaa en lille Armee af Byens Politi og Brandvæsen. De Missionsvenlige havde nemlig ladet sig forlyde med, at Utah var et veritabelt Helvede og Mormonmissionærerne rene Djævle, og derfor mente Øvrigheden i Horsens, at det var nødvendigt at holde Brandvæsenet rede til at sikre mod Ild og Politiet til at sikre mod Uorden. Præs. Jenson maatte jo betale for Tjenesten, men saa blev det da overflødigt at takke derfor.

Pressens Udtalelser de respektive Steder vare meget tolerante; navnlig føle vi os i Taknemmelighedsgjæld til „Fredericia Social-Demokrat", som i en meget moderat og sandfærdig Artikel omtalte Foredraget. Men mærkelig nok var der meget faa Blade, som optog denne, hvorimod en Hr. Johannes Thorsens usandfærdige Historier, som han i et Foredrag mod Mormonerne udspredte, bleve refererede til hans fulde Tilfredshed og gjengivne i alle Blade i vid Omkreds.

Søndagsskolernes Program for Maj 1911.

1. Klasse.

13. Lektie: Lydighed mod Forældre. (Gjør Klassen bekjendt med Guds Befaling og find smukke Exempler i den hellige Skrift saavelsom blandt Eleverne).
14. Lektie: Lydighed mod Overordnede (saasom Eleverne mod Lærerne og andre Exempler).
15. Lektie: Lydighed mod Guds Befalinger kan opvise mangfoldige smukke Exempler paa rige Velsignelser (find saadanne fra Bibelen, Mormons Bog og fra Klassens egne Oplevelser).

2. Klasse.

13. Lektie: Joseph, den længe savnede Søn. 1. Moseb. 46. og 47. Kap. Tanker for Lærerne: Gud hjælper en lydig Søn — ud af Ondt kan Gud bringe Godt.
14. Lektie: Frelst af en Prinsesse. 2. Moseb. 2. Kap. Tanker for Lærerne: Guds forunderlige Maade at udføre sine Hensigter.
15. Lektie: Moses blev en mægtig Leder. 1. Moseb. 11. og 15. Kap. Tanker for Lærerne: Gud kan bruge ringe Redskaber til store Ting.

3. Klasse.

13. Lektie: Nephiternes Emigration til Zarahemla under Mosiahs Ledelse. Se Omnis Bog.

14. Lektie: Zarahemlas Folk. — Hvem de vare og hvor de kom fra. — Hvem Mulek var. Se Omnis Bog og Helaman 6. Kap.
15. Lektie: Benjamin, Nephiternes Konge — hans Regjering og Liv. Se Moronis Ord og Mosiah 1. Kap.

4. Klasse.

13. Lektie: Israels Riges Opløsning, 773—721 f. Kr. — Jeraboams Efterfølgere — Anarki i Israel — Israels Tribut til Assyrien — ført i Fangenskab ved Tiglath-Pileser — Samaria indtages af Sargon — de ti Stammer tages fangne. 2. Kong. 15.—17. Kap.
14. Lektie: De tabte ti Stammer og ny Aabenbaring. Skal samles — i Bjergenes Toppe — fra mange Lande — skal ledes ved Profeter — ere vi af Israel? 5. Moseb. 30: 1.—5. Jer. 3: 14—15. 16: 15.—16.; Mic. 4; 1.—2.; 1. Nephi 19: 11; 21: 8, 9, 11—12; Pagt. Bog. 133: 17—35. o.s.v.
15. Lektie: Ezechias bliver Konge — hans Regjering, 726—698 f. Kr. Religions-Reform — Templets Helligelse — den store Paaskefest — Præsternes Vedligeholdelse — Philisternes Nederlag — Senacheribs Belejring — hans Gudsbespottelse — Ezechias Død. 2. Kong. 18.—20. Kap.; 2. Krøn. 29.—30. Kap.

Foraarskonferencen i Aarhus

afholdtes den 1ste og 2den April 1910 i Menighedens Sal i Borupsgade 12.

Tilstede vare: Missionspræsident Andrew Jenson, Konferencepræsident Andrew Funk og samtlige i Konferencen virkende Ældster samt Niels P. Jensen og Genealog Samuel Jensen fra Kjøbenhavn.

Fredag Aften Kl. 8 afholdtes et Konferencemøde for Ungdomsforeningerne, hvor Rapporter bleve afgivne fra de forskellige Foreninger; af disse fremgik det, at denne Del af Værket var i en god Forfatning. Derefter udførte Aarhus Grens Ungdomsforening et godt Program, bestaaende af Taler, Oplæsninger, Sange og Musiknumre.

Præsident Andrew Jonson talte derefter til Forsamlingen og paapegede Ungdomsforeningernes Formaal; han opmuntrede de Unge til at vandre paa Dydens og Pligtens Sti og nævnede Fordelene ved at efterleve Visdomsordet.

Lørdag Aften Kl. 8 aabnedes Konferencen med Salmen „Vor Gud, vi til dig raabe". Bøn af Ældste Martin Petersen. Salmen „Vaagn op, hør Røsten lyder."

Præsident Andrew Funk bød de Forsamlede Velkommen, hvorefter Rapporter bleve aflagte af de forskjellige Grensforstandere som følger:

Peter Hansen, Odense Gren. 7 nye Medlemmer vare tillagte Menigheden ved Daab, og Udsigterne for Fremtiden vare gode.

Erastus P. Rasmussen, Esbjerg Gren. Evangeliet vinder Fremgang, og Udsigterne ere lovende.

Andrew P. Nielsen fra Randers Gren. Grenen var i en god Forfatning, og Værket der skrider godt fremad; de bedste Følelser gjøre sig gjældende saavel i Menigheden som blandt Missionærerne.

Hilmar M. Nielsen, Silkeborg Gren. 11 nye Medlemmer vare tillagte Grenen ved Daab, og Udsigterne vare meget lyse.

Michael Hansen, Aarhus Gren. 34 vare blevne døbte i det sidste Halvaar; Grenen var i en blomstrende Forfatning, og Udsigterne vare meget gode. De Hellige vare trofaste i at opfylde deres Pligter, og Enighed og Kjærlighed var fremherskende i Menigheden.

Erastus J. Christiansen. Svendborg Gren. Han tilligemed Ældste Aug. O. Nielsen havde virket der i de sidste 6 Uger. De havde fundet flere Venner, og Udsigterne vare gode.

Omrejsende Ældste Alma Petersen supplerede Rapporterne. Han havde besøgt Grenene flere Gange og glædede sig ved sit Arbejde.

Præs. Andrew Funk var glad ved Rapporterne, som vare aflagte. Han vidste fra sine Besøg i Grenene, at de vare overensstemmende med Sandheden. Han afgav tillige en kort Beretning om Tilstanden i Vejle Gren, hvor Arbejdet for Tiden er nedlagt.

Koret sang: „Kastes du paa Bølgen om i Livets Nat“.

Præsident Andrew Jenson udtalte sin Glæde over Rapporterne og forklarede vor Missionsvirksomhed, der staar i fuldstændig Modsætning til de sekteriske Ledere, som prædike for Vindings Skyld, medens vi arbejde for at faa Del i Forjættelsen om det evige Liv. Præsterne ere saa villige til at udsprede falske Rygter om os for at skade os, men de opnaa kun at fremme Herrens Værk. Derefter talte han om Tiendeloven og forklarede, hvortil de derved indkomne Midler anvendtes.

Mødet sluttedes med Salmen „Frem med Tak og Pris vi komme“. Bøn af Ældste J. Lyman Nielsen.

Søndag Formiddag Kl. 10 afholdtes Søndagsskolernes Konference. Søndagsskolesangen Nr. 25 blev afsungen.

Bøn af Ældste Anton Cramer, hvorefter Sangen Nr. 16 blev afsungen. Efter nogle indledende Bemærkninger af Præs. Andrew Funk bleve Rapporter fra de forskjellige Søndagsskoler aflagte som følger:

Broder Chr. Christensen fra Randers Søndagsskole, Ældste J. Lyman Nielsen fra Esbjerg, Ældste Peter Hansen fra Odense, Ældste Hilmar M. Nielsen fra Silkeborg og Broder P. S. Christiansen fra Aarhus Søndagsskole. Alle Rapporter vare gode og viste, at Søndagsskolerne udføre et stort og godt Arbejde i Aarhus Konference.

Præs. Andrew Funk udtalte sig anerkjendende om Rapporterne, hvor-

efter to Klasser fra Randers Søndagsskole og samtlige Klasser fra Aarhus Søndagsskole udførte et udmærket Program, bestaaende af Klasseøvelser samt Spørgsmaal og Svar og Sange. Programmet viste tydeligt og klart, at der i Søndagsskolerne udføres et stort og velsignelsesrigt Arbejde.

Derefter talede Præs. Andrew Jenson til Børnene og gav et kort Overblik over Søndagsskolevirksomheden baade her og i Utah.

„Velsign o Gud dit Folk" blev derpaa afsungen.

Taksigelse opsendtes af Ældste James R. Paystrup.

Eftermiddag Kl. 2.

Forsamlingen sang Salmen: „Fader vor paa Himlens Throne".

Bøn af Ældste N. Claudius Holst, hvorefter Salmen: „Fryder eder, Zions Sønner".

Ældste Michael Hansen fremstod og talte om Nadveren og dens Betydning, hvorefter den administreredes af Brødrene Søren R. Fisker og Søren Jensen. Under Nadverens Uddeling blev Salmen: „O Herre, jeg med ydmygt Sind" sungen. Følgende Ældster fra Zion fremstode og bar deres Vidnesbyrd: August O. Nielsen, Chr. Nielsen, J. Lyman Nielsen, John E. Christensen, F. C. Mickelsen, James R. Paystrup, Carl M. Gjetterup, Erio Ludvigsen og Anton Cramer.

Koret sang Salmen: „Kjærlighed er Lysets Kilde".

Derefter fremstod Anders C. Petersen, Andrew M. Andersen og N. Claudius Holst og bar deres Vidnesbyrd.

Præs. Andrew Funk glædede sig over Tilstanden i Konferencen og aflagde følgende Rapport for det forløbne Halvaar: Gjennemsnitlig virkede 21 Missionærer i Konferencen; i 35,108 Hjem var der uddelt Skrifter, og 2,147 Hjem med Ikke-Medlemmer vare blevne besøgte efter Indbydelse. 85,008 Skrifter og 1,469 Bøger vare omsatte, og 3,637 evangeliske Samtaler havde fundet Sted. 666 Møder vare afholdte og 60 Sjæle indlemmede i Kirken ved Daab samt 20 Børn velsignede.

Præs. Andrew Jenson fremstod derefter og foreslog til Opholdelse følgende Embedsmænd og Bestikkelser: Kirkens General-Autoriteter, saaledes som de vare vedtagne i Oktober-Konferencen i Salt Lake City, samt Rudger Clawson som Præsident over den europæiske Mission, Andrew Jenson som Præsident over den skandinaviske Mission med Oluf J. Andersen som Redaktionssekretær og Translatør for „Skandinaviens Stjerne" og Joseph K. Nicholes som Missionssekretær.

Andrew Funk som Præsident over Aarhus Konference med N. Claudius Holst som Sekretær og Alma Petersen som omrejsende Ældste. Michael Hansen som Forstander for Aarhus Gren med J. Lyman Nielsen, N. Claudius Holst, Andrew M. Anderson og Peter Hansen som Medarbejdere.

A. P. Nielsen som Forstander for Randers Gren med Anton Cramer, Eric Ludvigsen og Carl M. Gjettrup som Medarbejdere.

F. C. Mickelsen som Forstander for Odense Gren med James R. Paystrup og John E. Christensen som Medarbejdere, samt Erasius J. Christiansen som præsiderende Ældste i Svendborg Distrikt (under Odense Gren) med August O. Nielsen som Medarbejder.

Erastus P. Rasmussen som Forstander for Esbjerg Gren med Anders C. Petersen som Medarbejder.

Hilmar M. Nielsen som Forstander for Silkeborg Gren med Christian Nielsen som Medarbejder.

Koret sang Salmen: „Hav Tak for Profeten, du sendte".

Taksigelse af Ældste Christian Jensen.

Kl. 7 Aften. Koret sang Salmen: „O, Helligaand, mit Liv, min Lyst". Bøn af Ældste Christian Nielsen og Salmen: „I Babylons Taage jeg tankefuld gik".

Ældste Samuel Jensen bar sit Vidnesbyrd for Forsamlingen, og Ældste Niels P. Jensen talede i Korthed; han bragte en Hilsen fra Kjøbenhavns Konference og glædede sig ved at have Lejlighed til at mødes med de Hellige i Aarhus.

Ældste Martin Petersen bar sit Vidnesbyrd om Evangeliets Sandheder. Han vidste, at Evangeliets Gaver og Kræfter ere iblandt os, og han var taknemmelig for at have havt Lejlighed til at bære Vidnesbyrd til Verden om Frelsens glade Budskab.

Ældste Christian Jensen bar ligeledes sit Vidnesbyrd og takkede Sødskende og Venner for alt Godt, som de havde gjort mod ham, medens han havde virket der.

Præs. Andrew Funk gjorde nogle Bemærkninger angaaende Præsteangrebet paa Missionærerne i Svendborg og sagde, at Præsterne ikke efterlevede Jesu Befaling: „Alt, hvad I ville, at Menneskene skulle gjøre mod Eder, det gjøre I ogsaa mod dem." Han talede derefter om guddommelig Fuldmagt, som den anerkjendte Kristendom mangler, men som er gjengivet til Jorden i disse sidste Dage.

Koret sang Salmen: „Jeg veed, paa hvem jeg bygger".

Præs. Andrew Jenson talede derpaa til de Forsamlede om Jesu Kristi Lære om Guddommen i Modsætning til den almindelige Opfattelse. Han forklarede Herrens Hensigt med sine Børn her paa Jorden og udviklede Frelseplanen, der er omfattende nok til at frelse alle Mennesker, som ville annamme og adlyde den. Til Slutning modbeviste han en Del af de mange falske Beskyldninger, som fra Tid til anden sættes i Omløb mod os.

Koret sang Salmen: „Der er et Land, et dejligt Land". Taksigelse af Broder F. F. Samuelsen.

Mandag Formiddag Kl. 10 og Eftermiddag Kl. 2 afholdtes Præstedømsmøder, hvor Ældsterne aflagde Rapporter og modtoge Vejledning og Belæring af Præs. Andrew Jenson.

Mandag Aften Kl. 8 holdt Præs. Andrew Jenson et kirkehistorisk Foredrag, hvori han tydeligt paapegede det store Frafald og udviklede Nødvendigheden af Evangeliets Gjengivelse.

Tirsdag Aften afholdt Aarhus Grens Sangkor, som bestaar af 38 Medlemmer under Ældste Andrew M. Andersons dygtige Ledelse, en vellykket Koncert og Aftenunderholdning for overfyldt Hus. Programmet bestod af Korsange, Duetter, Kvartetter, Musiknumre og Oplæsninger. Aarhus Grens Sangkor er i en udmærket Forfatning og er til stor Gavn og Opmuntring ved de Helliges Møder. Aftenens Sukces var en Anerkjendelse af Dirigent A. M. Andersens og Organist Julie Samuelsens utrættelige Arbejde med at instruere Medlemmerne i Vinterens Løb, saa at Resultatet overgik de dristigste Forventninger.

Onsdag Aften afholdt den Kvindelige Hjælpeforening en Afskedsfest for Missionærerne, før disse forlode Aarhus for at drage tilbage til deres respektive Arbejdsmarker.

De Hellige i Aarhus have under Konferencen udvist en storslaaet Gjæstfrihed saavel mod Missionærerne som mod Besøgende fra Grenene. Logis og Bespisning har været gratis for Alle, og det er glædeligt at se og paaskjønne den Kjærlighed og Enighed, som er raadende iblandt Menigheden. Maa Herren velsigne dem for deres Godhed mod hans Tjenere!

N. Claudius Holst,
Konferencens Sekretær.

Missionærernes Rapport for Marts 1911.

Konferencepræsident	Konference	Antal Missionærer	Skrifter omsatte	Bøger omsatte	Fremmedes Hjem besøgte	Evangeliske Samtaler	Møder afholdte	Døbte	Ordinerede	Børn velsignede
Richard C. Miller	Aalborg	15	17393	252	5918	544	63	6		1
Andrew Funk	Aarhus	22	22635	301	10708	579	110	13	2	2
Anton J. T. Sørensen	Kjøbenhavn	22	17065	423	11125	478	100	18		
Christen M. Jensen	Bergen	17	13304	462	6238	629	96			2
Peter C. Rasmussen	Kristiania	29	28492	148	9213	703	172	5	5	8
Jacob W. Olsen	Trondhjem	12	11588	212	4086	412	89			
Totalsum for Missionen		117	110477	1798	47288	3345	630	42	7	13

Indhold:

Udgivet og forlagt af Andrew Jenson, Korsgade 11, Kjøbenhavn N.

Trykt hos F. E. Bording (V. Petersen).